

Uwagę całego świata przykuwają historyczne uchwały Komitetu Centralnego WKP(b) o zwołaniu XIX Zjazdu oraz o piątej pięciolatce

Wiadomość o uchwale Komitetu Centralnego WKP(b) w sprawie zwołania XIX Zjazdu Partii oraz ogłoszenie dyrektyw w sprawie nowego planu pięcioletniego ZSRR wywołały olbrzymie zainteresowanie prasy i społeczeństw całego świata. Pisma zagraniczne zgodnie podkreślają, iż Zjazd WKP(b) będzie wydarzeniem o wielkim znaczeniu międzynarodowym.

CHINY
Zbliżający się XIX Zjazd WKP(b) jest naczelnym tematem całej prasy chińskiej.

W. BRYTANIA
Prasa brytyjska poświęca wiele uwagi uchwałom KC WKP(b) w sprawie zwołania XIX Zjazdu Partii. Omawiając projekt dyrektyw XIX Zjazdu Partii w sprawie nowego planu pięcioletniego rozwoju ZSRR, dziennik „Manchester Guardian” w artykule wstępnym pisze: Myśl przewodnią tych dyrektyw jest to, że po czterech latach wojny i pięciu latach odbudowy Związek Radziecki jest w stanie poświęcić więcej energii produkcji artykułów spożywczych i podwyższyć poziom życia... Nie ulega wątpliwości, że Związek Radziecki dokonał po wojnie ogromnego skoku na odcinku produkcji przemysłowej.

FRANCJA
„Dziennik „Monde”, publikując komunikat o decyzji KC WKP(b) zwołania XIX Zjazdu Partii, podkreśla, iż decyzja ta jest uważana przez większość obserwatorów zagranicznych jako „nader ważne wydarzenie”.

BULGARIA
Członek Akademii Nadzwyczajnej w Dzienniku „Robotnicze Dzieło” pisze, że uchwały XIX Zjazdu pokażą całemu światu wielką siłę twórczą systemu socjalistycznego na niezmiernie pięknej ziemi radzieckiej. Bójce wojny robotników, chłopów i Intelektualistów przetrwałych w wszystkich krajach — podkreśla Nadzwyczajnik — uzyskała potężny bodziec do walki o sprawę pokoju aż do całkowitego zwycięstwa.

WĘGRY
Omawiając uchwałę KC WKP(b) o zwołaniu XIX Zjazdu Partii, dziennik „Szabad Nep” pisze w artykule redakcyjnym: „Wszystcy uczcili ludźmi na całym świecie zjedną sobie sprawę, że nowy plan pięcioletni rozwoju ZSRR, którego projekt został właśnie opublikowany, nie tylko prowadzi naprzód Związek Radziecki drogą wiodącą do komunizmu, lecz prowadzi również na przedzie całej ludzkości do zwycięstwa sprawy pokoju, demokracji i socjalizmu.”

CZECHOSŁOWACJA
W artykule wstępnym pt. „Zwycięska droga partii Lenina — Stalina” dziennik „Rude Právo” pisze m. in.:
Wyzwolenie idei marksizmu-leninizmu przyciąga coraz szerszą masę, mającą możliwość sprawdzenia siły i żywotności tych idei wdziać wspaniałych rozwój gospodarki i kultury ZSRR oraz nieustanny wzrost dobrobytu radzieckich mas pracujących.

Terror w Tunisie
Dziennik „Liberation” donosi, że francuskie władze kolonialne stosują nadal brutalne represje wobec patriotów tunińskich. Francuski trybunał wojenny skazał ostatnio osiemnastu patriotów tunińskich na karę więzienia od trzech miesięcy do pięciu lat za udział w manifestacji niepodległościowej.

RUMUNIA
Prasa rumuńska żywo omawia zapowiedzi XIX Zjazdu WKP(b). Dziennik „Scanteia” zamieścił materiały o tym zjeździe pod ogólnym nagłówkiem: „Chwała wielkiej Wzschodniej Związkowej Komunistycznej Partii (bolsewików) — partii Lenina-Stalina, gwiazdki przez wodnie mas pracujących całego świata!”

Ważnym sukcesem narodów radzieckich w wielkiej pracy twórczej dokonywanej pod sztandarem Lenina-Stalina każdy krok naprzód dokonywany przez wielką komunistyczną partię bolsewistów i przez państwo radzieckie — ma ogromną doniosłość międzynarodową, umacnia siłę pokoju i postępu na całym świecie, napawa nową energią serca wszystkich ludzi pracy.

USA
Władomości o zwołaniu XIX Zjazdu WKP(b) ukazały się w prasie amerykańskiej na czolowych miejscach.
Dziennik „New York Times” zamieścił na całej stronie przekład tekstu zmienionego statutu partii oraz poświęcił Zjazdowi szereg obszernych artykułów.

Dziennik „New York Herald Tribune”, „Daily Mirror”, „Daily News” (Nowy Jork), „Star” (Waszyngton), „Sun” (Baltimore) zamieściły na czolowych miejscach doniesienia moskiewskich korespondentów

Naród radziecki godnie uczył XIX Zjazd WKP(b)

MOSKWA
W Związku Radzieckim rozwija się ogólnonarodowe, socjalistyczne współzawodnictwo podjęte dla uczczenia XIX Zjazdu WKP(b). Projekt dyrektyw zjazdu w sprawie piątej pięciolatki przewiduje nowy, potężny rozwój wszystkich gałęzi gospodarki narodowej Związku Radzieckiego i dalszy poważny wzrost dobrobytu i kultury mas pracujących. W odpowiedzi na troskę partii i rządu o dalszy wzrost dobrobytu, ludzie radziecki wyrażają gotowość zdwojenia wysiłków nad realizacją piątej pięciolatki stalinońskiej. Obywatele radzieccy zdecydowali się zbudować społeczeństwo komunistyczne, obronić i utrwalic sprawę pokoju na całym świecie.

Załogi fabryk i zakładów przemysłowych, kopalni węgla i szybów naftowych, kolchoźnicy, pracownicy wszystkich gałęzi gospodarki narodowej ZSRR podejmują zwiększone zobowiązania i włączają się do wspaniałego planu pięcioletniego Zjazdu. Robotnicy jednego z największych w Związku Radzieckim zakładów przemysłowego — zakładów im Stalina w Moskwie zobowiązali się wykonać plan 9 miesięcy br. do 21 września i wyprodukować ponad plan setki egzemplarzy ciężarowych oraz 6.500 rowerów i innych wyrobów wartości 30 milionów rubli. Robotnicy tych zakładów postanowili również podnieść jakość produkcji, zwiększyć wydajność pracy i obniżyć koszty własne produkcji.

Wokół incydentu na granicy Chin i Makao
PEKIN
Jak donosi Agencja Nowych Chin, dnia 25 lipca grupa żołnierzy portugalskich przeniknęła z Makao na terytorium chińskie w okolicy starożytnej bramy Kwanczap w południowej części półwyspu Czinan w prowincji Kwantung. Gdy naprzeciw żołnierzy portugalskich wyszedł strażnik chiński, ci zaatakowali go bagnietami, raniąc go w lewe ramię i prawą rękę. Równocześnie oddziały portugalskie ostrzelały terytorium chińskie z karabinów maszynowych.

Pod naciskiem opinii publicznej syn Maurice Thereza został zwolniony
PARYZ
Jak już donosiliśmy, syn sekretarza generalnego Francuskiej Partii Komunistycznej Maurice Thereza Junior, aresztowany w ubiegłym tygodniu pod zarzutem rzekomego „zamachu na wewnętrzne bezpieczeństwo państwa” — został zwolniony z więzienia Sante.

Protest chińskich związków zawodowych przeciw bombardowaniu miast koreańskich
PEKIN
Ogólnochińska Federacja Związków Zawodowych ogłosiła energiczny protest przeciwko barbarzyńskiemu bombardowaniu spokojnych miast koreańskich przez lotnictwo USA.

Przedstawiciel nauuczycieli woj. krakowskiego otrzymali Krzyże Zasługi
W sierpniowej konferencji z Nowej Huty przez przedstawicieli Ministerstwa Oświaty ob. Woźniczek ob. Hanuszkowej z KW PZPR, wiceprezidentów prezydium WRN S. Gaudyn wzięli udział przedstawiciele władz oświatowych, ZNP, ZMP i wszystkich organizacji społecznych oraz przedstawiciele nauuczycieli z woj. krakowskiego. W czasie obrad nauuczyciele ci zostali odznaczeni srebrnymi Krzyżami Zasługi.

Nowe zadania spółdzielczości wiejskiej
Uchwała I Kongresu spółdzielczości zaopatrzenia i skupu
WARSZAWA
Kończąc obrady, I Kongres spółdzielczości zaopatrzenia i skupu jednogłośnie podjął zasadniczą uchwałę, w której oceniał czteroletni dorobek spółdzielczości samopomocowej i stawia przed masami członkowskimi, aktywistami i pracownikami najważniejsze zadania na najbliższą przyszłość. Uchwała ta opracowana została na podstawie wniosków i dezyderatów — wysuniętych przez chłopów-członków gminnych spóldzielni na zebraniach gromadzkich, zgromadzeniach gminnych i powiatowych oraz w referatach i głosach w dyskusji na Kongresie.

- 1) Uprawnić pracę punktów usługowych i rozszerzyć ich sieć, szczególnie w miejscowościach, w których brakuje sklepów, warsztatów naprawczych i stacji oczyszczania ścieków, wzmocnić społeczną kontrolę nad ich działalnością;
- 2) Prowadzić stałą walkę o pomnożenie majątku w spóldzielni, o wzrost gospodarczo i wypracowanie nadwyżek przez ścisłe przestrzeganie zasad oszczędności i powiększenie wydajności pracy celem stworzenia rezerwy na inwestycje i rozbudowę urządzeń;
- 3) Wzmocnić walkę z wszelkimi przejawami marnotrawstwa, nadużyć i kradzieży, pańszczykarskich i oszczerstw, nierobstwa i biurokratycznego stosunku do potrzeb członków;
- 4) Uprawnić pracę punktów usługowych i rozszerzyć ich sieć, szczególnie w miejscowościach, w których brakuje sklepów, warsztatów naprawczych i stacji oczyszczania ścieków, wzmocnić społeczną kontrolę nad ich działalnością;
- 5) Prowadzić stałą walkę o pomnożenie majątku w spóldzielni, o wzrost gospodarczo i wypracowanie nadwyżek przez ścisłe przestrzeganie zasad oszczędności i powiększenie wydajności pracy celem stworzenia rezerwy na inwestycje i rozbudowę urządzeń;
- 6) Wzmocnić walkę z wszelkimi przejawami marnotrawstwa, nadużyć i kradzieży, pańszczykarskich i oszczerstw, nierobstwa i biurokratycznego stosunku do potrzeb członków;
- 7) Zdecydowanie oczyszczać kadry pracownicze z elementów kulekacji i deprawowanych, zwalczać przetrwanie i burdelnictwo, przetrzymywanie i rozprowadzanie, przetrzymywanie i rozprowadzanie, przetrzymywanie i rozprowadzanie;
- 8) Otoczyć większą opieką kadry pracownicze, szczególnie przedwiośniową i „racjonalizatorów” oraz kobiety i młodzież, kładąc duży nacisk na dalszy rozwój współzawodnictwa i racjonalizatorstwa;
- 9) Zapewnić pracownikom możliwość uzyskania i podwyższenia kwalifikacji zawodowych i dostosowanie systemu do charakteru pracy i jej wydajności a przez to zahamować nieuzasadnioną płynność kadry;
- 10) Zwzględnić baczną uwagę na szkolenie kadr i w tym celu rozwijać najefektowniej i najbardziej wydajne formy szkolenia bez odrywania pracowników od pracy, dostosować do potrzeb i odpowiednio wyposażyć ośrodki szkolenia i szkoleniowców.

Podżegacz wojenny nr 1 John Foster Dulles nawołuje do zorganizowania dywersji przeciwko krajom obozu pokoju i demokracji

MOSKWA
„Prawda” zamieszcza artykuł pt. „Do czego nawołuje Dulles”. Ukazujący się w mieście Saint-Louis dziennik „Post Dispatch” — pisze „Prawda” — ogłosił wywiad udzielony przez znanego przedstawiciela amerykańskich sfer finansowo-przemysłowych i b. doradcę rządu Stanów Zjednoczonych w sprawach polityki zagranicznej — Johna Fostera Dullesa.

W wywiadzie tym Dulles krytykuje politykę zagraniczną rządu Truman'a i uważa, że Stany Zjednoczone powinny tę politykę zmienić.
„Należy” podkreślił — pisze „Prawda” — że Dulles, który jest członkiem partii republikańskiej, ustąpił w związku z kampanią przedwyborczą za stanowiska doradcy rządu i obecnie oraz częściej krytykuje politykę zagraniczną Stanów Zjednoczonych. Krytykę swą Dulles nadaje taką formę, jak gdyby nie był jednym z głównych inicjatorów polityki, która obecnie krytykuje.

Cóż się stało — żąpytuje „Prawda” — że jeden z głównych autorów i wykonawców tzw. dwupartyjnej polityki Stanów Zjednoczonych krytykuje ją obecnie?
Może rząd USA nie postępowal w myśl wskazówek udzielanych mu przez Dullesa w imieniu Wall Street? Przecież sam Dulles w dniu swego ustąpienia oświadczył przedstawicielom prasy, że pomógł mu w tym sekretarz stanu Achesonem nie było żadnych różnic zdań, jeśli chodzi o politykę zagraniczną. Potwierdził to zarówno Truman, jak i Acheson.

Nie ma także podstaw, by sądzić — pisze dalej „Prawda” — że polityka zagraniczna Stanów Zjednoczonych zmieniła się po ustąpieniu Dullesa. Stany Zjednoczone prowadzą nadal wojnę w Korei oraz tzw. „zimną wojnę” przeciwko krajom obozu pokoju i demokracji. Odmawiają one nadal pokojowego uregulowania problemu niemieckiego i problemu japońskiego, montują nowe agresywne boki, tworzą we wszystkich zakątkach świata kapitalistycznego nowe bazy wojenne i prowadzą nadal przygotowania do wojny światowej.

W wywiadzie tym Dulles przyznaje, że obecna polityka zagraniczna Stanów Zjednoczonych nie daje tych rezultatów, jakie pragnął osiągnąć jej autor. Oświadcza on, że „Japonia i inne kraje azjatyckie nie mogą operać się w nieskończoność siłą ciężania głównego kraju azjatyckiego — Chin. Nie mogą także Niemcy zachodnie operać się w nieskończoność pokusie zjednoczenia całych Niemiec”. Cóż oznacza to oświadczenie p. Dullesa — pisze „Prawda” — jeśli nie przyznanie, że obecna agresywna polityka Stanów Zjednoczonych bankrutuje na całej linii? To właśnie sprawiło, że Dulles — mimo że jest jednym z twórców polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych — odgrywa wobec niej obecnie, zwłaszcza wobec fakty, że zbliża się termin wyborów prezydenckich.

Cóż proponuje Dulles? — pisze „Prawda” — Proponuje on bardziej jeszcze agresywną politykę zagraniczną.
Przyznając, że polityka zagraniczna Stanów Zjednoczonych zabiegła w ślepy żułek, Dulles nawołuje swych zwolenników, by brnęli jeszcze dalej, na przelaj. Żąda on, ażeby mocarstwa zachodnie pod kierownictwem Stanów Zjednoczonych spróbowały zorganizować dywersję przeciwko krajom obozu pokoju i demokracji.

Ten swój program brutalnej ingerencji w sprawy innych narodów Dulles nazywa „programem konstruktywnym”, „dynamizmem” i „brakującym czynnikami”, który jest rzekomo niezbędny zagranicznej polityce Stanów Zjednoczonych. W rzeczywistości jednak program Dullesa to program dywersji i imperialistycznego bandytyzmu.

Obecny agresywny kurs polityki zagranicznej amerykańskich kół rządzących — pisze w zakończeniu „Prawda” — doprowadził politykę amerykańską do głębokiego kryzysu. Jest rzeczą oczywistą, że program organizowania dywersji proponowany przez Dullesa nie może tego kryzysu zlikwidować. Może on połączyć za sobą jedynie nowe klęski dla polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych.

Obecny agresywny kurs polityki zagranicznej amerykańskich kół rządzących — pisze w zakończeniu „Prawda” — doprowadził politykę amerykańską do głębokiego kryzysu. Jest rzeczą oczywistą, że program organizowania dywersji proponowany przez Dullesa nie może tego kryzysu zlikwidować. Może on połączyć za sobą jedynie nowe klęski dla polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych.

Rada CRS wybrała swe prezydium
WARSZAWA
26 bm. odbyło się pierwsze plenarne posiedzenie wybranej przez I Kongres spółdzielczości zaopatrzenia i skupu Rady Centralnej Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopskiej”, składającej się z 30 członków i 6 zastępców, którymi są wybitni działacze spółdzielczości wiejskiej z całego kraju.
Na posiedzeniu tym wybrało prezydium rady, do którego weszli: Józef Ożga-Michalski — przewodniczący, Czesław Wycech i Marian Jaworski — wiceprzewodniczący oraz Irena Groszowa — sekretarz.

Wyszła na jaw nowa zbrodnia Amerykanów dokonana na jeńcach wojennych

PEKIN
Agencja Nowych Chin donosi, że wzięty przez Amerykanów do niewoli ochotnik chiński Tan Tsin-min, który następnie zmuszony został do służby szpiegowskiej i został zmuszony ze spadochromu o Korei północnej, opowiedział o nowej, nieznannej dotychczas masakrze dokonanej przez Amerykanów w jednym z obozów jeńческих.

Zbrodnia ta dokonana została 15 sierpnia 1951 r. Barbarzyńcy amerykańscy zamordowali wówczas 15 jeńców koreańskich, w tym 7 kobiet i 1 zranili przeszło 40 jeńców.

Tan Tsin-min był internowany w obozie jeńческих na wyspie Koedzo.

W sierpniu 1951 r. został on odtransportowany do jednego z obozów koło Pusanu na przesłuchanie, następnie został on zamknięty w namiocie, który był oddzielony od obozu koreańskich jeńców wojennych drutem kolczastym. 15 sierpnia grupa koreańskich jeńców wojennych zebrala się ukoło swoich namiotów w celu uczczenia święta wyzwolenia Korei przez odsławianie pieśni rewolucyjnych i oddawanie łez wdzięczności. Na grupę tę amerykańscy bandyci skierowali nagle ogień karabinów maszynowych, wskutek czego 15 jeńców zostało zabitych i ponad 40 rannych. Mężczyźni bohaterowie osłaniali kobiety swymi ciałami przed ogniem karabinów maszynowych.

Powysza masakra — pisze Agencja Nowych Chin — jest jedną z licznych potwornych zbrodni dokonywanych przez Amerykanów na jeńcach, o której dowiedział się świat. Wiele takich zbrodni jest jeszcze nieznanymi.

Przygotowania w Wietnamie do Kongresu Pokoju krajów Azji i strefy Pacyfiku

PEKIN
Jak donosi Wietnamska Agencja Prasowa, Wietnamski Komitet Obródców Pokoju ogłosił sprawozdanie o przebiegu przygotowań do Wietnamskiego kongresu obródców pokoju krajów Azji i strefy Pacyfiku.

Wszędzie na obszarach wyzwolonych odbyły się zebrania i wiece, na których omówiono doniosłe znaczenie kongresu w Pekinie. Odbyło się posiedzenie Wietnamskiego Komitetu Obródców Pokoju, na którym wybrano dwunastuosobową delegację wietnamską na Kongres Obródców Pokoju Krajów Azji i strefy Pacyfiku.

Zarówno w obszarach wyzwolonych, jak i w terenach okupowanych przez Francuzów napływają liczne listy i depesze, w których ludność wyraża swe całkowite poparcie dla mającego się zebrać w Pekinie kongresu.

Kropki nad i...

Li Syn-man składa oświadczenie

BBG podał treść krótkiego oświadczenia Li Syn-mana po ogłoszeniu wyników wyborów na prezydenta w Południowej Korei. Li Syn-man został prezydentem dzięki ciudem nad urnami wyborczymi. Li Syn-man oświadczył:

„Korea nie może być podzielona”.
„Dokonałe Niechże Pan bierze matematki i opuści Korea wraz z amerykańskimi interwentami. Wówczas naród zlikwiduje podział Korea”.

„Droga do nieba”
Gosar Hirohito wysyłając na podbój narodów Azji i Dalekiego Wschodu swoich żołdaków, obiecywał... abawienie wieczne i szczęście nieskończone (ale... tylko po śmierci). Stanowiący nacjonalistę japoński wierzył i... ginął.

Zdawało by się, że z chwilą upadku cesarstwa „uscho dającego słońca”, pogrzebane zostały raz na zawsze obłąkające i nawołujące do zbrodni idee, stanowiących japońskich zbrodniarzy.

Namie Arone dowiedza tu-reckiej brzydki interwencji w Korei przez szczepienie na swój grunt niekłamanej pamięci „idealnie” okupantów japońskich w Korei, z potęsem oświadczył wita-jąc przybyłe do Pusanu oddziały turckie: „Przybyłście tu, aby zaspakować wielu sławnych żołnierzy turckich, których poszła do nieba”.

Zmiany w statucie WKP (b)

Tezy referatu N. Chruszczowa na XIX Zjazd Partii

MOSKWA

„Prawda” z 26 bm. opublikowała następujące tezy referatu N. Chruszczowa w sprawie zmian w statucie WKP (b):
Pod obrady XIX Zjazdu WKP (b) wnoszą się uzupełnienia i zmiany do statutu partii. Konieczność dokonania tych uzupełnień i zmian wywołana jest tym, że niektóre punkty statutu stały się przestarzałe, a statut powinien odzwierciedlać doświadczenia w dziedzinie budownictwa partyjnego, nagromadzone przez partię w ciągu lat, które upłynęły od XVIII Zjazdu.

1. O nowej nazwie partii i określeniu w statucie głównych zadań partii

Dojrzała konieczność sprycyzowania nazwy naszej partii. Jest rzeczą celową, aby Wszechzwiązkową Komunistyczną Partię (bołszewików) nazwać odrazu „Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego”, biorąc pod uwagę, że, po pierwsze, nazwa partii — Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego jest bardziej ścisła, a po wtóre, że w chwili obecnej nie ma potrzeby utrzymywania podwójnej nazwy partii — Komunistyczna i Bołszewicka, gdyż słowa „komunista” i „bołszewik” wyrażają tę samą treść.

Rozdział pierwszy statutu należy nazwać — „Partia, członkowie partii, ich obowiązki i prawa”. Jest rzeczą celową, aby przed wymienieniem obowiązków i praw członków partii podać w pierwszym paragrafie tego rozdziału ogólne określenie Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego oraz jej głównych zadań, a mianowicie:

1. Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego jest do- browolnym, bojowym związkiem ludzi jednej myśli — komunistów, zorganizowanych spośród klasy robotniczej, pra-

cujących chłopów i pracującej inteligencji.
Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, zorganizowana w ramach sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa pracującego, doprowadziła w wyniku Rewolucji Październikowej 1917 r. do obalenia władzy kapitału i obszarników, do zorganizowania dyktatury proletariatu, do likwidacji kapitalizmu, do zniesienia wyzysku człowieka przez człowieka i zapewnienia zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego.
Obecne główne zadania Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego polegają na tym, aby zbudować społeczeństwo komunistyczne w drodze stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu, podnieść nieustannie materialny i kulturalny poziom społeczeństwa, wychowywać członków społeczeństwa w duchu internacjonalizmu i ustanowienia braterskiej więzi z masami pracującymi wszystkich krajów, do wreszcie miar umacniać aktywną obronę egzystencji radzieckiej przed agresywnymi działaniami jej wrogów.”

W związku z powyższym nie zachodzi potrzeba wstępu do statutu.

2. Kto może być członkiem partii

Abymy jeszcze wyżej podnieśli znaczenie członka Partii Komunistycznej proponuje się, aby paragraf statutu, określający, kto może być członkiem partii, podać w nowej redakcji:
„2. Członkiem Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego może być każdy pracujący, nie wyzyskujący cudzej pracy obywatel Związku Radzieckiego, który uznaje program i statut partii, aktywnie przyczynia się do ich realizacji, pracuje w jednej z organizacji partii i wykonuje wszystkie obowiązki partii.”

Abymy jeszcze wyżej podnieśli znaczenie członka Partii Komunistycznej proponuje się, aby paragraf statutu, określający, kto może być członkiem partii, podać w nowej redakcji:
„2. Członkiem Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego może być każdy pracujący, nie wyzyskujący cudzej pracy obywatel Związku Radzieckiego, który uznaje program i statut partii, aktywnie przyczynia się do ich realizacji, pracuje w jednej z organizacji partii i wykonuje wszystkie obowiązki partii.”

3. O obowiązkach członków partii

Doświadczenie wskazuje, że w statucie należy dać bardziej wyczerpujące określenie obowiązków członków partii.
Przed wszystkim w paragrafie o obowiązkach członków partii należy stwierdzić, że członkowie partii obowiązani są do wreszcie miar strzec jednolitości partii, jako głównego warunku siły i potęgi partii; troska o ochronę jednolitości partii jest naczelnym obowiązkiem członka partii i dlatego będzie rzeczą całkowicie słuszną, aby wymienienie obowiązków członków partii rozpocząć od tego podstawowego wymogu.
Abymy jeszcze wyżej podnieśli awangardową rolę członków partii w budowie komunizmu i ich aktywność w walce z niedościgniętymi i chorobliwymi zjawiskami mającymi miejsce w życiu i pracy organizacji partyjnych, należy paragraf statutu o obowiązkach członków partii uzupełnić nowymi punktami.

Drugie zło, które występuje w naszej partii polega na tym, że część komunistów nie słusznie sądzi, jakoby w naszej partii istniały dwie dyscypliny — jedna dla szeregowych członków, druga — dla kierowników. Partia nie może pogodzić się z takim państwem, antypartyjnym pojęciem o dyscyplinie. To zło należy również zdyktować wykarzowywać, gdyż podważa ono dyscyplinę partyjną i państwową i przynosi tym samym poważną szkodę interesom partii i państwa. W statucie należy wskazać, że partia nosza na jedną dyscyplinę, jedno prawo dla wszystkich komunistów, niezależnie od zasięgu i zajmowanych przez nich stanowisk, oraz że naruszenie dyscypliny partyjnej i państwowej jest nie do pogodzenia z pozostawaniem w szeregach partii.
Wyjaśniło się dalej, że nie mało szkody wyrządza partii komunistycznej, którzy bez końca krzyczą o swym oddaniu dla partii, a w rzeczywistości nie dopuszczają krytyki od dołu, tłumia ją. Partia zawsze przywiązywała ogromną wagę do sprawy rozwoju samokrytyki, a w szczególności krytyki od dołu, do ujawniania braków w pracy oraz do walki z nastrojami pokazowej pomyślności i upajania się sukcesami w pracy. Jednakże doświadczenie wykazuje, że samo tylko wyjaśnianie znaczenia krytyki jest niewystarczające, należy prowadzić zdecydowaną walkę z tymi, którzy hamują rozwój krytyki. Dlatego w statucie na-

leży wskazać, że tłumienie krytyki jest wielkim złem i że ten, kto tłumia krytykę, zastępuje ją efekciarstwem i gloryfikowaniem, nie może znajdować się w szeregach partii.

W związku z tym należy stwierdzić, że wśród części komunistów pokutuje szkodliwy pogląd, że członkowie partii nie powinni komunikować kierowniczym organom partyjnym aż do Komitetu Centralnego o niedoścignięciach w pracy.
Nierzadko spotyka się fakty, kiedy odpowiedzialni pracownicy przeskadzają komunistom w ujawnianiu wobec kierowniczych organów partyjnych, wobec KC złego stanu rzeczy, na jej podstawie, że przeskadzają im to rzekomo w pracy. Jest rzeczą jasną, że partia musi poprowadzić zdecydowaną walkę przeciwko tego rodzaju dygnitarzom. Obecnie w statucie podkreślono, że członek partii ma prawo zwracać się z każdą sprawą do każdej instancji partyjnej aż do KC włącznie. Jak widać, jest to nie wystarczające. W statucie należy podkreślić, że członek partii nie tylko ma prawo, lecz jest również obowiązany komunikować kierowniczym organom partyjnym aż do Komitetu Centralnego włącznie o niedoścignięciach w pracy bez względu na osobę, a w stosunku do tych, którzy przeskadzają członkowi partii w wyko-

niowaniu tego obowiązku, należy w statucie stwierdzić, że tego rodzaju osoby powinny ponieść surową karę jako winne naruszenia woli partii.
Dalej, wielkim złem są rozpowszechnione wśród części komunistów fakty ukrywania prawdy przed partią, nieszczerego i nieuczynowego zachowywania się w stosunku do partii.

Jest rzeczą jasną, że partia nie może tolerować w swych szeregach oszukiwań, albowiem ludzie tego pokroju podważają zaufanie do partii, wnoszą moralny rozkład do szeregów komunistów. W statucie należy wskazać, że nieszczerosć komunisty wobec partii i oszukiwanie partii są najcięższym złem i są nie do pogodzenia z pozostawaniem w szeregach partii.
Nie można również pominać tego, że wśród komunistów dość szeroko rozpowszechnione są przejawy politycznej niefrasobliwości i gapiostwa, fakty rozgłaszania tajemnicy partyjnej i państwowej. Polityczna czujność obowiązuje każdego komunistę na każdym odcinku i w każdej sytuacji. W statucie należy w związku z tym uwzględnić, że członek partii obowiązany jest przestrzegać tajemnicy partyjnej i państwowej i że jej rozgłaszanie jest przestępstwem wobec partii i jest nie do pogodzenia z pozostawaniem w szeregach partii.
Wreszcie, należy stwierdzić, że w wielu organizacjach partyjnych, radzieckich i gospodarczych wielkim złem jest wadliwe podejście do doboru kadr, gdy dobor ten realizowany jest na podstawie kumoterstwa, sympatii osobistej, ziomkostwa lub pokrewieństwa. Jest rzeczą jasną, że taki dobor pracowników nie ma nic wspólnego z zasadami przyjętymi przez naszą partię i wyraża partii szkodę. W statucie należy wskazać na obowiązki członków partii ścisłego wykonywania wskazań partii o właściwym doborze kadr według ich kwalifikacji politycznych i fachowych. Naruszenie tych wskazań, dobor pracowników na podstawie kumoterstwa, sympatii osobistej, ziomkostwa lub pokrewieństwa jest nie do pogodzenia z pozostawaniem w partii.”

2) W rozdziale statutu „Partia. Członkowie partii, ich obowiązki i prawa” należy przedwidzieć również następujące uzupełnienia:

- a) Włączyć do statutu następujące paragrafy:
„11. Podstawowa organizacja partyjna nie może podejmować uchwał w sprawie wydalenia z partii komunisty, jeśli jest on członkiem KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, KC Komunistycznej Partii Republik Związkowych, Komitetu Krajowego, Obwodowego, Okręgowego, Miejskiego lub Rejonowego.
O wydaleniu członka KC Komunistycznej Partii Republik Związkowych, Komitetu Krajowego, Obwodowego, Okręgowego, Miejskiego lub Rejonowego ze składu komitetu partyjnego lub z szeregów partii decyduje plenum właściwego komitetu, jeśli większością dwóch trzecich głosów uzna to za konieczne.
12. O wydaleniu członka KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego ze składu KC lub z szeregów partii decyduje Zjazd partii lub — w określonych przypadkach — Plenum KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego większością 2/3 głosów członków Plenum KC. Na miejsce wydalonego z KC automatycznie wchodzi zastępca członka KC, w trybie ustalonym przez Zjazd partii przy wyborach zastępców członków KC.”
- b) być wzorem w pracy, opanowywać technikę swego zawodu, podnosząc nieustannie swe kwalifikacje produkcyjne, zawodowe;
c) codziennie umacniać w sobie masami, we właściwym czasie reagować na pragnienia i potrzeby ludzi pracy, wyjaśniać bezpartyjnym masom sens polityki i uchwał partii, pomnażać, że siła i niezwykłość naszej partii polega na jej organicznej i nierozdzielnej więzi z narodem;
d) pracować nad podniesieniem poziomu swego uświadczenia, nad opowianiem podstaw marksizmu-leninizmu;
e) przestrzegać dyscypliny partyjnej i państwowej, obowiązującej w równym stopniu wszystkich członków partii. W partii nie może być dwóch dyscyplin — jednej dla kierowników, drugiej dla szeregowych. Partia ma jedną dyscyplinę, jedno prawo dla wszystkich komunistów, niezależnie od zasięgu i zajmowanych przez nich stanowisk. Naruszenie dyscypliny partyjnej i państwowej jest wielkim złem, przynoszącym szkodę partii i dlatego jest nie do pogodzenia z pozostawaniem w jej szeregach;
f) rozwijać samokrytykę i krytykę od dołu, ujawniać niedoścignięcia w pracy i walczyć o ich usunięcie, walczyć przeciwko pokazowej pomyślności i upajaniu się sukcesami w pracy. Tłumienie krytyki jest wielkim złem. Ten, kto tłumia krytykę, zastępuje ją efekciarstwem i gloryfikowaniem, nie może znajdować się w szeregach partii;
g) rozwijać samokrytykę i krytykę od dołu, ujawniać niedoścignięcia w pracy i walczyć o ich usunięcie, walczyć przeciwko pokazowej pomyślności i upajaniu się sukcesami w pracy. Tłumienie krytyki jest wielkim złem. Ten, kto tłumia krytykę, zastępuje ją efekciarstwem i gloryfikowaniem, nie może znajdować się w szeregach partii;
h) komunikować kierowniczym organom partyjnym aż do Komitetu Centralnego partii o niedoścignięciach w pracy bez względu na osobę. Członkowie partii nie wolno ukrywać złego stanu rzeczy, zamykać oczu na niewłaściwe postępowanie, przynoszące szkodę interesom partii i państwa. Ten, kto przeskadza członkowi partii w wykonywaniu tego obowiązku, powinien ponieść surową karę, jako winny naruszenia woli partii;
i) być szczerym i uczelwym wobec partii, nie dopuszczać do zatajania i wypaczania prawdy. Nieszczerosć komunisty wobec partii i oszukiwanie partii jest najcięższym złem i jest nie do pogodzenia z pozostawaniem w szeregach partii;
j) przestrzegać tajemnicy partyjnej i państwowej; wykazywać czujność polityczną, pomagać, że czujność komunistów niezbędna jest na każdym odcinku i w każdej sytuacji. Rozgłaszanie tajemnicy partyjnej i państwowej jest przestępstwem wobec partii i jest nie do pogodzenia z pozostawaniem w jej szeregach;
k) na każdym stanowisku, powierzonym przez partię, nieugięcie realizować wskazania partii o właściwym doborze kadr według ich kwalifikacji politycznych i fachowych. Naruszenie tych wskazań, dobor pracowników na podstawie kumoterstwa, sympatii osobistej, ziomkostwa lub pokrewieństwa jest nie do pogodzenia z pozostawaniem w partii.”
- 2) W rozdziale statutu „Partia. Członkowie partii, ich obowiązki i prawa” należy przedwidzieć również następujące uzupełnienia:
a) Włączyć do statutu następujące paragrafy:
„11. Podstawowa organizacja partyjna nie może podejmować uchwał w sprawie wydalenia z partii komunisty, jeśli jest on członkiem KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, KC Komunistycznej Partii Republik Związkowych, Komitetu Krajowego, Obwodowego, Okręgowego, Miejskiego lub Rejonowego.
O wydaleniu członka KC Komunistycznej Partii Republik Związkowych, Komitetu Krajowego, Obwodowego, Okręgowego, Miejskiego lub Rejonowego ze składu komitetu partyjnego lub z szeregów partii decyduje plenum właściwego komitetu, jeśli większością dwóch trzecich głosów uzna to za konieczne.
12. O wydaleniu członka KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego ze składu KC lub z szeregów partii decyduje Zjazd partii lub — w określonych przypadkach — Plenum KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego większością 2/3 głosów członków Plenum KC. Na miejsce wydalonego z KC automatycznie wchodzi zastępca członka KC, w trybie ustalonym przez Zjazd partii przy wyborach zastępców członków KC.”
- b) krytykować na partyjnych zebraniach każdego działacza partyjnego;
c) wybierać i być wybieranim do władz partyjnych;
d) żądać swego osobistego udziału we wszystkich wypadkach, kiedy zapada uchwała dotycząca jego działalności lub postępowania;
e) zwracać się z każdą sprawą i oświadczeniem do każdej instancji partyjnej aż do KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.”

4. O prawach członków partii

W dotychczasowym statucie prawa członków partii są nieco zwężone i nieścisłe sformułowane. Należy zastąpić 3 punkty dotychczasowego statutu następującym sformułowaniem:
„4. Członek partii ma prawo:
a) brać udział w swobodnym i rzeczowym omawianiu na zebraniach partyjnych lub w prasie partyjnej zagadnień polityki partyjnej;
b) krytykować na partyjnych zebraniach każdego działacza partyjnego;
c) wybierać i być wybieranim do władz partyjnych;
d) żądać swego osobistego udziału we wszystkich wypadkach, kiedy zapada uchwała dotycząca jego działalności lub postępowania;
e) zwracać się z każdą sprawą i oświadczeniem do każdej instancji partyjnej aż do KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.”

5. O kandydatach na członków partii

Poważnym brakiem w pracy organizacji partyjnych jest to, że słabo pomagają one kandydatom w przygotowaniu się do wstąpienia w poczet członków partii i nie zajmują się sprawdzaniem ich cech osobistych. Okres kandydowania przekształca się często w czystą formalność i dla znacznej części kandydatów rozciąga się na szereg lat. Partia nie może tolerować tego niedoścignięcia. Należy podnieść na wyższy poziom pracę organizacji partyjnych z kandydatami na członków partii, jak również zwiększyć odpowiedzialność samych kandydatów za odbywanie okresu kandydowania.
W związku z tym jest rzeczą konieczną wprowadzenie do rozdziału statutu „Kandydaci na członków partii” następujących uzupełnień:
„Organizacja partyjna obowiązana jest pomagać kandydatom w przygotowaniu się do wstąpienia w poczet członków partii. Po upływie okresu kandydowania organizacja partyjna powinna rozpatrzyć sprawę kandydata na zebraniu partyjnym. Jeśli kandydat na członka partii nie zdołał wykazać swych walorów z przyczyn, które organizacja partyjna uzna za usprawiedliwione, podstawowa organizacja partyjna może przedłużyć mu okres kandydowania na okres nie dłuższy niż jeden rok. W wypadkach zaś, gdy w okresie kandydowania okazało się, że kandydat ze względu na swe cechy osobiste nie zasługuje na przyjęcie w poczet członków partii, organizacja partyjna podejmuje uchwałę o wydaleniu go z szeregów kandydatów partii.”

6. O terminach zwoływania zjazdów i posiedzeń plenarnych KC partii

Doświadczenie wykazuje, że jest rzeczą celową ustalenie następujących terminów zwoływania zjazdów partii i posiedzeń plenarnych Komitetu Centralnego partii:
Zwyczajne zjazdy partii zwołuje się przynajmniej raz na 4 lata;
Posiedzenia plenarne Komitetu Centralnego partii zwołuje się co najmniej raz na 6 miesięcy.

7. O wszechzwiązkowych konferencjach partyjnych

Do projektu statutu partii nie włączono postanowień o wszechzwiązkowych konferencjach partyjnych. W obecnych warunkach nie ma potrzeby zwoływania wszechzwiązkowych konferencji partyjnych, ponieważ pilne kwestie polityki partii mogą być omawiane na zjazdach partii i na posiedzeniach plenarnych KC.

8. O przekształceniu Biura Politycznego w Prezydium Komitetu Centralnego Partii

Jest rzeczą celową przekształcenie Biura Politycznego w Prezydium Komitetu Centralnego Partii, organizowane dla kierowania pracą KC w okresie między posiedzeniami plenarnymi, ponieważ nazwa „prezydium” odpowiada bardziej tym funkcjom, które faktycznie pełni obecnie Biuro Polityczne. Jeśli chodzi o bieżącą pracę organizacyjną KC, to, jak wykazała praktyka, celowe jest skoncentrować tę pracę w jednym organie — Sekretariacie i nie tworzyć w

9. O reorganizacji Komisji Kontroli Partyjnej w Komitet Kontrolny przy KC partii

Obwodowych Komitetów partii w sprawie wydalenia z partii i kar partyjnych.
Z uwagi na powyższe należy paragraf 35 statutu przereformować w sposób następujący:
„Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego tworzy: dla kierowania pracą bieżącą, głównie w dziedzinie organizowania kontroli wykonania uchwał partii i doboru kadr — Sekretariat.”

10. O aparacie KC partii i terenowych organach partyjnych

Jak wykazała praktyka, struktura aparatu partyjnego ulega zmianom w zależności od sytuacji i konkretnych warunków. Z uwagi na to jest rzeczą celową zrezygnować z określenia w statucie, jakie mianowicie zarządy i wydziały są organizowane w Komitecie Centralnym partii i w terenowych organach partyjnych.
11. O określeniu zadań terenowych organizacji partyjnych
Jak wykazało doświadczenie, statut partii nie odzwierciedla w całej pełni zadań i funkcji terenowych organizacji partyjnych. W związku z tym jest rzeczą konieczną uzupełnić odpowiednią paragrafy statutu, określające zadania terenowych organizacji partyjnych, stwierdzeniem, że KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych, Komitety Krajowe, Obwodowe, Okręgowe, Miejskie i Rejonowe partii zwołują się co najmniej raz na miesiąc i wykonują następujące zadania:
1) uzupełnić paragrafy statutu partii o obowiązki terenowych organów partyjnych i podstawowych organizacji partyjnych postanowieniami stwierdzającymi, że —
— zapewniają one nieugniezione wykonywanie dyktanda partii, rozwijanie partyjnej krytyki i samokrytyki i wychowanie komunistów w duchu nieubłaganego stosunku do braków, kierując marksistowsko-leninowskim szkoleniem członków i kandydatów partii, organizując szkolenie polityczne członków i kandydatów partii oraz kontrolę nad opowianiem przez nich minimum wiadomości z dziedziny marksizmu-leninizmu, organizując pracę w zakresie komunistycznego wychowania mas pracujących, nadając kierunek działalności właściwych terenowych organizacji radzieckich i społecznych za pośrednictwem istniejących w nich grup partyjnych.
2) Uzupełnić paragraf 42 statutu o wykonawczych organach terenowych komitetów partyjnych następującym postanowieniem:
„W Komitetach Obwodowych i Krajowych partii, w KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych stwarza się sekretariaty dla rozpatrywania zagadnień bieżących i sprawdzania wykonania. O powyższych uchwałach sekretariat referuje odpowiedniej egzekutywie Komitetu Obwodowego, Komitetu Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republik Związkowej.”
W tymże paragrafie statutu wskazać, że Komitety Obwodowe, Krajowe i KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych mają trzech sekretarzy.
3) uzupełnić paragraf 43 statutu dyktandą, że Komitety Obwodowe, Komitet Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republik Związkowej systematycznie informują Komitet Centralny partii i w ustalonych terminach składają Komitetowi Centralnemu sprawozdanie ze swej działalności.
4) uzupełnić paragraf 44 statutu o wykonawczych organach terenowych komitetów partyjnych następującym postanowieniem:
„W tymże paragrafie statutu wskazać, że Komitety Obwodowe, Krajowe i KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych mają trzech sekretarzy.
3) uzupełnić paragraf 43 statutu dyktandą, że Komitety Obwodowe, Komitet Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republik Związkowej systematycznie informują Komitet Centralny partii i w ustalonych terminach składają Komitetowi Centralnemu sprawozdanie ze swej działalności.
4) uzupełnić paragraf 44 statutu o wykonawczych organach terenowych komitetów partyjnych następującym postanowieniem:
„W tymże paragrafie statutu wskazać, że Komitety Obwodowe, Krajowe i KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych mają trzech sekretarzy.
3) uzupełnić paragraf 43 statutu dyktandą, że Komitety Obwodowe, Komitet Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republik Związkowej systematycznie informują Komitet Centralny partii i w ustalonych terminach składają Komitetowi Centralnemu sprawozdanie ze swej działalności.
4) uzupełnić paragraf 44 statutu o wykonawczych organach terenowych komitetów partyjnych następującym postanowieniem:
„W tymże paragrafie statutu wskazać, że Komitety Obwodowe, Krajowe i KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych mają trzech sekretarzy.”

11. O określeniu zadań terenowych organizacji partyjnych

Jak wykazało doświadczenie, statut partii nie odzwierciedla w całej pełni zadań i funkcji terenowych organizacji partyjnych. W związku z tym jest rzeczą konieczną uzupełnić odpowiednią paragrafy statutu, określające zadania terenowych organizacji partyjnych, stwierdzeniem, że KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych, Komitety Krajowe, Obwodowe, Okręgowe, Miejskie i Rejonowe partii zwołują się co najmniej raz na miesiąc i wykonują następujące zadania:
1) uzupełnić paragrafy statutu partii o obowiązki terenowych organów partyjnych i podstawowych organizacji partyjnych postanowieniami stwierdzającymi, że —
— zapewniają one nieugniezione wykonywanie dyktanda partii, rozwijanie partyjnej krytyki i samokrytyki i wychowanie komunistów w duchu nieubłaganego stosunku do braków, kierując marksistowsko-leninowskim szkoleniem członków i kandydatów partii, organizując szkolenie polityczne członków i kandydatów partii oraz kontrolę nad opowianiem przez nich minimum wiadomości z dziedziny marksizmu-leninizmu, organizując pracę w zakresie komunistycznego wychowania mas pracujących, nadając kierunek działalności właściwych terenowych organizacji radzieckich i społecznych za pośrednictwem istniejących w nich grup partyjnych.
2) Uzupełnić paragraf 42 statutu o wykonawczych organach terenowych komitetów partyjnych następującym postanowieniem:
„W Komitetach Obwodowych i Krajowych partii, w KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych stwarza się sekretariaty dla rozpatrywania zagadnień bieżących i sprawdzania wykonania. O powyższych uchwałach sekretariat referuje odpowiedniej egzekutywie Komitetu Obwodowego, Komitetu Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republik Związkowej.”
W tymże paragrafie statutu wskazać, że Komitety Obwodowe, Krajowe i KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych mają trzech sekretarzy.
3) uzupełnić paragraf 43 statutu dyktandą, że Komitety Obwodowe, Komitet Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republik Związkowej systematycznie informują Komitet Centralny partii i w ustalonych terminach składają Komitetowi Centralnemu sprawozdanie ze swej działalności.
4) uzupełnić paragraf 44 statutu o wykonawczych organach terenowych komitetów partyjnych następującym postanowieniem:
„W tymże paragrafie statutu wskazać, że Komitety Obwodowe, Krajowe i KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych mają trzech sekretarzy.”

12. O terminach zwoływania posiedzeń plenarnych KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych, Komitetów Krajowych, Obwodowych, Okręgowych, Miejskich i Rejonowych partii

Jest rzeczą celową ustalenie następujących terminów zwoływania posiedzeń plenarnych KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych, Komitetów Krajowych, Obwodowych, Okręgowych, Miejskich i Rejonowych partii:
Plenum Komitetu Okręgowego partii zwołuje się co najmniej raz na półtora miesiąca;
plenum Komitetu Miejskiego i Rejonowego partii zwołuje się co najmniej raz na miesiąc.

13. O wysokości składek członków partii i kandydatów

Należy przewidzieć w statucie zmianę w kierunku obniżenia wysokości składek członkowskich, płatnych co miesiąc przez członków partii i kandydatów, i w związku z tym przereformować paragrafy 70 i 71 statutu w następujący sposób:
„70. Miesięczne składki członkowskie dla członków partii i kandydatów ustala się w następującej wysokości (w procentach od zarobku):
zarabiający miesięcznie do 500 r. placą 1/2%
miesięcznie ponad 500 r. lecz nie więcej niż 1.000 r. placą 1%
miesięcznie od 1.001 do 1.500 r. placą 1 1/2%
miesięcznie od 1.501 do 2.000 r. placą 2%
miesięcznie ponad 2.000 r. placą 3%.”
71. Składki wpisowe pobiera się przy wstąpieniu w poczet kandydatów w wysokości 2 proc. od otrzymanego zarobku miesięcznego.”

14. O wysokości składek członków partii i kandydatów

Należy przewidzieć w statucie zmianę w kierunku obniżenia wysokości składek członkowskich, płatnych co miesiąc przez członków partii i kandydatów, i w związku z tym przereformować paragrafy 70 i 71 statutu w następujący sposób:
„70. Miesięczne składki członkowskie dla członków partii i kandydatów ustala się w następującej wysokości (w procentach od zarobku):
zarabiający miesięcznie do 500 r. placą 1/2%
miesięcznie ponad 500 r. lecz nie więcej niż 1.000 r. placą 1%
miesięcznie od 1.001 do 1.500 r. placą 1 1/2%
miesięcznie od 1.501 do 2.000 r. placą 2%
miesięcznie ponad 2.000 r. placą 3%.”
71. Składki wpisowe pobiera się przy wstąpieniu w poczet kandydatów w wysokości 2 proc. od otrzymanego zarobku miesięcznego.”

Podczas ogólnopolskich dożynek społeczeństwo krakowskie radośnie przyjmie delegatów pracującego chłopstwa

Tak jak corocznie, pracujący chłopcy naszego kraju obchodzą w tym roku święto dożynek. To wielkie, radosne święto nabrało w odrodzonej Polsce nowej treści i szczególnego znaczenia. Uroczystości dożynek nie odbywają się już, jak za rządów sanacyjnych, na dworach obszkarnych czy różnych bogactw wiejskich.

Przyjadą wyróżniający się w zespółowym gospodarstwie członkowie spółdzielni produkcyjnych, robotnicy rolni z PGR-ów, traktorzyści z POM-ów.

Program dożynek przewiduje wiele ciekawych i pięknych imprez. 7 września zobaczymy w Krakowie długie korowody górali, kujawian, wielkopolan. W zwartych szeregach przemarszują ulicami chłopcy z Wrocławskiego, Szczecińskiego, Lubelskiego...

Zaroi się miasto od barwnych strojów regionalnych, zabrzmi melodia pieśni ludowych i dźwiękiem kapeli wiejskich. Wystąpią liczne ludowe zespoły sportowe, taneczne, wokalne. Młodzież wiejska pokaze czego nauczyła się w Polsce Ludowej, jak pięknie śpiewa, gra, rozwija teżyżnę fizyczną.

7 września cała wieś polska od Nowego Targu po Szczecin, od Wrocławia po Białystok — będzie w Krakowie.

W powiatach i gminach działają komitety dożynekowe. W samym Krakowie prowadzone są intensywne prace organizacyjne i przygotowawcze, kierowane przez specjalnie powołane komisje.

Dożynek ogólnopolskie w Krakowie to wielkie wyróżnienie i zaszczyt dla ludzi pracy naszego miasta. Trzeba więc, żeby miasto to wypadło jak najpiękniej, zwłaszcza, że przypada ono w bieżącym roku w 15 rocznicę wielkich strajków chłopskich.

Doświadczenia tegorocznych dożynek centralnych powiększa ten fakt, że zbliżyły się one z uchwaleniem Wielkiej Karty naszych oświadczeń — Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz z ogłoszeniem prawdziwie demokratycznej ordynacji wyborczej i mającymi się wkrótce odbyć wyborami do Sejmu.

Nie ulega wątpliwości, że mieszkańcy Krakowa wykazują, jak bliskie jest im umacnianie spójni między miastem a wsią. Społeczeństwo krakowskie powita delegatów otwartym sercem.

Konferencje sierpniowe pomogą nauczycielom jeszcze lepiej wypełniać zaszczytne i odpowiedzialne obowiązki

W Krakowie odbyły się w ub. poniedziałek i wtorek konferencje nauczycieli szkół podstawowych i średnich. Przed uczestnikami ich stało zadanie dokonanie szczegółowej analizy doświadczeń i osiągnięć poprzedniego roku szkolnego i opracowania wytycznych pracy nauczycielskiej w roku przyszłym.

Referaty zasadnicze stawały się przed konferencjami szeroko wachlarz problemów, liczny udział w dyskusji, prace poszczególnych sekcji konferencyjnej — pozwalały sądzić, że cel został osiągnięty.

Ubiegły rok szkolny przyniósł dalsze poważne osiągnięcia szkolnictwa podstawowego i średniego w zakresie wychowania i nauczania. Poszczególne szkoły i placówki oświatowe podniosły swój poziom organizacyjny, osiągnęły lepsze wyniki pracy. Oddano w kraju do użytku wiele nowych izb szkolnych, liczba pełnych szesnastoklaszowych szkół wzrosła do 12.860, milionowe nakłady podrekrutników szkolnych pokryły całkowicie zapotrzebowanie uczniów. Osiągnięcia te — to wynik opieki rządu i partii, pomocy prezydentów i rad narodowych i całego społeczeństwa, to wynik ofiarnej pracy nauczycieli i wychowawców, to owoc wielkich środków materialnych przeznaczonych przez Państwo Ludowe na oświatę i kulturę.

Obecnie przed nauczycielami i pracownikami oświatowymi stoją specjalne zadania. Są oni odpowiedzialni za młodzież, nad którą opiekę powierzają im Polska Ludowa. Mają oni wychować nowego człowieka, przygotowanego pod każdym względem do pracy w naszym budującym socjalizm — kraju.

Gdy chodzi o jak najszersze upowszechnienie nauki, to najważniejsze jest wypełnienie przez pracowników oświaty zadań w zakresie realizacji obowiązku szkolnego, w zakresie udostępnienia młodzieży pełnej szkoły podstawowej oraz stałego podnoszenia poziomu nauczania w szkole.

Jak przedstawia się wykonanie powyższych postulatów na terenie Krakowa? Trzeba przyznać, że realizacja obowiązku szkolnego na naszym terenie jest wzorowa. Szkoły np. dzielnicy Zwierzyniec mają pełną organizację, z wyjątkiem dwu szkół pięcioklaszowych. Ze szkół tych uczniowie po ukończeniu ich przechodzą do szkół zbiorczych. Sprawa ewidencji dzieci w wieku szkolnym jest całkowicie uporządkowana.

Wielką pomocą dla nauczycieli w tej pracy jest Związek Młodzieży Polskiej i Harcerstwo. Organizacje te wyrabiają w młodzieży rzetelny stosunek do nauki i do nauczyciela, uczą pracować społecznie, kolektywizować wysiłki. Wychowują oni młodych działaczy społecznych. Trzeba przyznać, że w większości wypadków szkolne organizacje ZMP potrafiły dobrze pracować.

Niekiedy jednak członkom zarządów szkolnych ZMP brakuje sprężystości w pracy i rewolucyjnego hartu jak winien ten cechować. Dlatego w nowym roku szkolnym organizacje te powinny zmienić dotychczasowe formy pracy. Sierpniowe konferencje nauczycieli przeanalizowały dokładnie aktualne problemy wychowawcze szkoły. Pomoczą to niezaprzeczalnie nauczycielom w nowym roku szkolnym 1952/53 jeszcze lepiej wypełniać obowiązki i jeszcze lepiej realizować zadania wychowawcze i nauczania młodzieży Polskiej Ludowej.

Na podniesienie i ostatnia należała do porozumienia się z „organizatorem”. Już pierwszy dzień Raidu wykazał „sprawność” organizacyjną, od 7.30 do 9.15 czekało 15 osób na „wóz prasowy”, który najspokojniej przereczano, z miejsca na miejsce i w końcu pusty pojechał do Poronina, by natychmiast wrócić po „zapomnianą” prasę.

Wielką pomocą dla nauczycieli w tej pracy jest Związek Młodzieży Polskiej i Harcerstwo. Organizacje te wyrabiają w młodzieży rzetelny stosunek do nauki i do nauczyciela, uczą pracować społecznie, kolektywizować wysiłki. Wychowują oni młodych działaczy społecznych. Trzeba przyznać, że w większości wypadków szkolne organizacje ZMP potrafiły dobrze pracować.

Niekiedy jednak członkom zarządów szkolnych ZMP brakuje sprężystości w pracy i rewolucyjnego hartu jak winien ten cechować. Dlatego w nowym roku szkolnym organizacje te powinny zmienić dotychczasowe formy pracy. Sierpniowe konferencje nauczycieli przeanalizowały dokładnie aktualne problemy wychowawcze szkoły. Pomoczą to niezaprzeczalnie nauczycielom w nowym roku szkolnym 1952/53 jeszcze lepiej wypełniać obowiązki i jeszcze lepiej realizować zadania wychowawcze i nauczania młodzieży Polskiej Ludowej.

Wielką pomocą dla nauczycieli w tej pracy jest Związek Młodzieży Polskiej i Harcerstwo. Organizacje te wyrabiają w młodzieży rzetelny stosunek do nauki i do nauczyciela, uczą pracować społecznie, kolektywizować wysiłki. Wychowują oni młodych działaczy społecznych. Trzeba przyznać, że w większości wypadków szkolne organizacje ZMP potrafiły dobrze pracować.

Niekiedy jednak członkom zarządów szkolnych ZMP brakuje sprężystości w pracy i rewolucyjnego hartu jak winien ten cechować. Dlatego w nowym roku szkolnym organizacje te powinny zmienić dotychczasowe formy pracy. Sierpniowe konferencje nauczycieli przeanalizowały dokładnie aktualne problemy wychowawcze szkoły. Pomoczą to niezaprzeczalnie nauczycielom w nowym roku szkolnym 1952/53 jeszcze lepiej wypełniać obowiązki i jeszcze lepiej realizować zadania wychowawcze i nauczania młodzieży Polskiej Ludowej.

We wtorek siatkarsze nasi pokonali Liban 3:0 i dzięki temu zwycięstwu zapewnili sobie 7 miejsce w mistrzostwach świata. — Na zdjęciu: fragment spotkania siatkarskiego polskiej (białe koszulki) z Finlandią. Mecz zakończył się naszym zwycięstwem 3:0. Foto CAF

Reflektorem po Raidzie Tatrzańskim

Tak dźwięnie się składa, że liczne imprezy sportowe organizowane na terenie Polski są w czasie ich trwania ostro krytykowane po to tylko, by już następnego dnia, po ich zakończeniu, zapomnieć o niedociągnięciach, brakach i błędach. Wynik jest taki, że jedne i te same błędy powtarzają się stale, z tą tylko różnicą, że docho- do do nich nowe. Tak jest od kilku lat w czasie trwania tradycyjnych Raidów Tatrzańskich i uważają zamieszkańcy samych tylko sprawozdań i wyników z tej najciekawszej imprezy za niewystarczające, postanowiliśmy w kilku miśgawkach pokazać i „drugą stronę medalu”.

Wielką pomocą dla nauczycieli w tej pracy jest Związek Młodzieży Polskiej i Harcerstwo. Organizacje te wyrabiają w młodzieży rzetelny stosunek do nauki i do nauczyciela, uczą pracować społecznie, kolektywizować wysiłki. Wychowują oni młodych działaczy społecznych. Trzeba przyznać, że w większości wypadków szkolne organizacje ZMP potrafiły dobrze pracować.

Notatnik partyjny

Narada przemysłu państwowego odbędzie się dziś tj. 28 VIII br. o godz. 14-tej w KGM PZPR Rynek Gł. 25 w sali na parterze. W naradzie wezmą udział dyrektorzy, sekretarze podstawowych organizacji partyjnych, przewodniczący rad zakładowych, przewodniczący ZMP. Punktualność obowiązku.

Deszcz w czasie Raidu

Deszcz w czasie Raidu — to nieodłączny element składowy tej imprezy. Wiedzą o tym wszyscy, zapomnieli tylko organizatorzy i „wysrubowali” czas tak jak na idealne warunki terenowe. Odbiło się to już w II etapie, kiedy zaczęło się „rączkowanie” po błocie. Tylko dzięki prawdziwej ambicji sportowej zawodników pokonywali trudności przekraczające siły nawet najlepiej przygotowanych kondycyjnie. Wystarczy tylko wspomnieć o tym, że zawodnik Baczkowski forsował swoim wózkiem 11 razy podejście na Turbacz, a 17 razy na Lubań. Na trasie było odcinków, gdzie biota wlewała się do wozików przez wysokie buty. W rezultacie do godziny 12 w nocny przejeżdżały maszyny na

Dziś, we czwartek 28 bm

o godz. 16-tej w Wojew. Ośrodku Szkolenia Partyjnego Kraków, ul. Garbarska 1 i odbędzie się seminarium komisji ruchu łączności fabryk ze wsią. W seminarium wezmą udział przewodniczący komisji ruchu łączności, prelegenci oraz sekretarze podstawowych organizacji partyjnych. Obecność i punktualność obowiązku.

Można jednak bardzo dużo

Można jednak bardzo dużo pisać o Raidzie Tatrzańskim i dobrze będzie jeżeli tak organizatorzy jak również zawodnicy wezmą głęboko do serca uwagi całej prasy, by w przyszłym roku uniknąć starych błędów.

CO? GDZIE? KIEDY?

Table with columns for dates and events: Sierpień 28 Czwartek, Uciecha, Dworcowa, Wanda, Wesołość, Pogotowie Ratunkowe, Aptecki, Kina.

Patrzyła na niego z nabożeństwem i szacunkiem, chwiliami ozwały się jednak w oczach łezki dawnej ironii.

— A ja i tak nie uwierzę, dopóki — powiedzmy — nie przeleciecie mi samolotem nad samą głową. — Gdzie pracujecie? — pytał skwapliwie.

— Na C2, przy windzie, operatorka. — Zobłone. Tylko uważajcie, żeby wam warkocze w śmigło się nie zaplątały — uśmiechnął się, ostatnie pogodzony.

Już czwarty tydzień ciągnęły się ćwiczenia praktyczne na lotnisku. Dnie od świtu do nocy wypełniały loty i pogadanki z instruktorem. Sen był jakby kontynuacją jawy: ledu Janek zamknął powieki, już śnił, że leci samodzielnie, że samolot हुआ na wietrze, a on mył orzyk z drążkiem, ziemia co chwila wywierała pod nogami kołozki. Po tem nagle zdawało mu się, że jest równocześnie i na ziemi i w powietrzu, na samolocie. Widział jego czarny kontur na niebie, instynktownie nie kurczył się, zamierał w strachu i grozie — jak wtedy, w dzień na lotu. Aby ten strach minął — samolot musiał spaść, zniknąć z nieba, rozbić się, przemienić w stos martwego metalu — i spadał, i leciał w dół, ciągnąc za sobą smugę ognia — a wtedy Janek — lotnik powtórnie przeżywał straszliwą groźbę, śmiertelny lek.

To były też warianty snu; budził się po nich zły potem, skwaszony na cały dzień. Bywał jednak i wariant optymistyczny; śnił wówczas, że samolot leci równiutko i postępuje, jak koń u dyszla, że zatacza prawidłowe koło nad Hutą, ładuje pod wiatr, porusza Ryskę i unosi ją ze sobą w odwieczny do oca i matki, go wsi pod Dębicą. Ładować by można na pastwisku, jeśli krowy nie przeszkadzały i tu, na podkrakowskim lotnisku ćwiczybnym; pastuszkowie, mimo zakazów, pchali się z ciekawości jak najbliżej maszyn i hangarów. Instruktor wzbraniał się stosować wobec nich ostre środki — pamiętał — czasy, kiedy i sam naseł krowy. Znalazł za to inny sposób na oczyszczenie lotniska: kilka razy na dzień demonstrował swoje „specjalności bojowe”, przelatując kołozą nad samą murawą, pędząc przed maszyną krowy osza-

Jerzy Lovell

WYSOKI LOT

lale ze strachu, ryczące, zadzierające wysoko w górę ony. — Nieprzyjaciół został rozgromiony — mawiał nie bez humoru po powrocie z lotu. — Następny — jazda. Instruktor krakowskiego Aeroklubu, dawny lotnik bojowy, zdecydowanie wyróżniał wśród kursantów piątkę chłopców z Nowej Huty, zaś wśród tej piątki — Janek. — Z ciebie, Janek — mawiał — lotnik będzie całą gębą. Masz dryg do latania na myśliwca byś się nadał. Szkoda, bracie, żeś się szybciej nie urodził, to byś polatał ze mną nad Lenino.

Przez tydzień cały, aż do znośności, ćwiczył ten „lot po horyzoncie”. Po tem przyszła kolej na start i lądowanie, wreszcie na „lot po rundzie” — dookoła lotniska, z zachowaniem jego granic. Janek radził sobie doskonale, coraz częściej sięgniął na rzetelnie, nie „na wyrost” pochwały instruktora. Równocześnie zbliżał się do zakończenia kursu — Instruktor puszczal już to tego to owego na samodzielny lot — „wylosowywał” ich, jak mówiono w lotniczym żargonie; samemu bez instruktora trzeba było przelecieć „po rundzie” — potem następczo „chrzest lotniczy” — nowo upejczony lotnik dostawał — w żarłacz, rzecz jasna — zdrowe cięgi od tych, którzy wylosowali się już pierwszy. Instruktor zwlekał z wylosowaniem Janka. Chciał go do tego przygotować jak najlepiej, chciał się nim

popisać. Kiedyś musiał wreszcie nastąpić ten lot. — Znasz już, niby, samolot do ostatek śrubki i niby umiesz już machać drążkiem i naciskać orczyki — burczał po swojemu. Taką sztukę byle kto potrafi. Tyś z Huty, bracie, to się musisz cenić. Alboście to wypadli sroce spod ogona, co? Zadne ciele — mełe, rozumiesz tylko żeby wszystko szło z kopyta pełnym gazem, najwyższą klasą. Pokłepał rozpromienionego Janka po ramieniu, podprowadził go do czekającej na startie maszyny i jeszcze długą chwilę trzymał za guzik od kurki, tłumacząc: — Nie sfałdaj się, bracie. Pokaż tym manekinom, jak się lata. Ani o włos poza granice lotniska — rozumiesz? Zebym mi na niebie wyrzynał drugie takie lotnisko — Zaczęły reka koło. Instruktor usiłował zapalić papierosa. Pierwsze zapalki gasły, uprzyczywie zdumiewanie pedem śmignął. Dopiero czwarta zachowała żółty, chybidiwy płomyk; podsuwając go do papierosa widział, jak samolot płynnie roluje po lotnisku, nawraca pod wiatr, potem zrywa się do rozbiegu i wreszcie, jak cyranka na ręce, ciężko odrywa się od ziemi. — Klasyczny start — z uznaniem powiedział do otaczających go chłopców. — Zebysie wy tak latali, no? — Samolot był nad nimi; dosięgał skraj lotniska ostro brał wiraż. Obrócił się wszyscy za nim, żeby nie stracić go z oczu. Leciał już znowu prosto, pięknie wyrównał lot. — O, to się nazywa lot... piękny lot... zacieraj ręce Instruktor. Na chwilę odwrót oczy od samolotu, przyjrzał się chłopcom. Stali w różnych pozach, ale twarzami obróconymi w jednym kierunku, wpatrzni w ten sam punkt. Głowy obracały się z wolna o taki sam kąt, tym samym ruchem. W oczach było i napięcie, i podziw, i odrobina zadrzota. — Dobrze wam tak, manekiny — uśmiechał się w myślach. — Pozadrośćcie, to wam na dobre wyjdzie... Nagle poruszył się, zakotyssał niespokojnie; buchnął gwar zdumionych okrzyków. — Co jest? — Instruktor szarpnął się i zanósł kłosał się o wylumaczenie, zrozumiał; samolot oddalał się w bok od lotniska, był już tylko kreska, potem kropka jak boza krówka, jak główka od szpilki. — Oferma — zaklął i zdusił w palcach ogarek papierosa, nie bacząc na osty, palący bół.